

ECLI	ECLI:NL:RVS:2023:966
Datum uitspraak	9 maart 2023
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 24 juni 2021 heeft de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Volledige tekst

202201914/1/V2.

Datum uitspraak: 9 maart 2023

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

[de vreemdeling],

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Zwolle, van 3 maart 2022 in zaak nr. NL21.12002 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Procesverloop

Bij besluit van 24 juni 2021 heeft de staatssecretaris een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Bij uitspraak van 3 maart 2022 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling, vertegenwoordigd door mr. I.M. Hidding, advocaat te Diever, hoger beroep ingesteld.

Overwegingen

1. De vreemdeling klaagt in de derde grief terecht dat de rechtbank niet inhoudelijk is ingegaan op wat hij heeft aangevoerd over de in beroep overgelegde brief van het COC. De grief leidt echter niet tot vernietiging van de uitspraak van de rechtbank, omdat de beroepsgrond over deze brief inhoudelijk geen doel treft. De staatssecretaris heeft zich

namelijk niet ten onrechte op het standpunt gesteld dat de brief, tegen de achtergrond van de eigen verklaringen van de vreemdeling en de daarover geformuleerde tegenwerpingen, niet doorslaggevend is voor het antwoord op de vraag of het relaas van de vreemdeling geloofwaardig is. De staatssecretaris heeft dit voldoende gemotiveerd (vergelijk de uitspraak van de Afdeling van 4 augustus 2021, [ECLI:NL:RVS:2021:1754](#), onder 3.3-3.4).

2. Wat de vreemdeling verder heeft aangevoerd, leidt ook niet tot vernietiging van de uitspraak van de rechtbank. Dit oordeel hoeft niet verder te worden gemotiveerd. De reden daarvoor is dat het hoger beroepschrift in zoverre geen vragen bevat die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoord moeten worden (artikel 91, tweede lid, van de Vw 2000).

3. Het hoger beroep is ongegrond. De uitspraak van de rechtbank wordt bevestigd. De staatssecretaris hoeft geen proceskosten te vergoeden.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. J.H. van Breda, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. D.I. van Kesteren, griffier.

w.g. Van Breda

lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Van Kesteren

griffier

Uitgesproken in het openbaar op 9 maart 2023

897